

Til nr. 9 (§ 312, stk. 2, 4. pkt)

Efter den nugældende bestemmelse i § 312, stk. 2, 4. pkt., kan udgifterne ved forkyndelse af domme i sager, hvor stævningen ikke har været forkyndt for sagsøgte, ikke kræves erstattet af sagsøgte. Ophævelsen er en konsekvens af ophævelsen af adgangen til at undlade at forkynde stævningen.

Til nr. 10 (§ 345, 1. pkt.)

Ved dette forslag præciseres det, at udsættelse af sager kun bør finde sted i det omfang, det er påkrævet, og at retten således har ansvaret for, at sagen behandles så hurtigt som muligt. Retten skal dog samtidig tilgodese hensynet til, at sagerne oplyses bedst muligt, således at der kan opnås en materielt rigtig afgørelse. Det vil således i de fleste sager, hvor der ikke er tale om rene inkassosager, være påkrævet at udsætte sagen for at indhente yderligere oplysninger f.eks. ved syn og skøn og for, at der kan ske yderligere skriftveksling. Udsættelse kan også være påkrævet, fordi en relevant retlig eller administrativ afgørelse bør afventes, eller hvis retten, en part eller et vidne er forhindret i at møde. Retten har imidlertid en selvstændig pligt til at sikre, at udsættelserne ikke bliver længere end nødvendigt, således at det undgås, at der går længere perioder, hvor der f.eks. ikke arbejdes effektivt med at tilvejebringe de nødvendige oplysninger. Udsættelse bør således ikke ske, alene fordi en af parterne begærer det, og modparten ikke protesterer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.3.

Til nr. 11 (§ 348, stk. 2, nr. 4)

Det foreslås, at stævningen skal indeholde en udførlig fremstilling af sagens faktiske omstændigheder. I almindelige inkassosager vil det fortsat være tilstrækkeligt, at stævningen indeholder en kort redegørelse for, hvordan det skyldige beløb fremkommer, eventuelt ved henvisning til en vedlagt faktura.

I sager, hvor det må forventes, at sagsøgte kan have indsigelser, skal stævningen derimod for at opfylde de foreslåede krav indeholde en grundig fremstilling af alle de relevante kendsgerninger, som sagsøger ønsker lagt til grund for sagens afgørelse.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.1.

Til nr. 12 (§ 348, stk. 4) og 5)

Efter § 348, stk. 4, skal sagsøgeren indsende en ny kuvert med sagsøgtes navn og adresse, hvis en sag, hvor retten har bestemt, at stævningen ikke skal forkyndes, begæres foretaget på ny. Forslaget om op-

hævelse af § 348, stk. 4, er således en konsekvens af forslaget om, at retten ikke længere skal kunne bestemme, at stævningen ikke skal forkyndes.

Til nr. 13 (§ 349, stk. 1)

Ændringen er alene en konsekvens af forslaget om ophævelse af § 348, stk. 4.

Til nr. 14 (§ 350, stk. 2)

Det foreslås, at adgangen for retten til at bestemme, at stævningen ikke skal forkyndes, ophæves. Dette indebærer, at civile sager altid skal indledes med forkyndelse af stævningen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.9.

Til nr. 15, 16 og 18 (§ 351, stk. 1, § 352, stk. 1 og § 354, stk. 5)

Der er alene tale om konsekvensændringer som følge af forslaget om, at stævningen i alle sager skal forkyndes for sagsøgte.

Til nr. 17 (§ 353)

Det foreslås, at retten skal kunne pålægge en part at indlevere et processkrift inden en vis frist, og at overskridelse af fristen medfører, at reglerne i § 360 om udeblivelse finder tilsvarende anvendelse.

Det forudsættes, at fristerne som hidtil fastsættes efter forhandling med parterne, idet retten dog har et selvstændigt ansvar for, at sagerne fremmes med den fornødne hurtighed.

Hvis en part overskrider fristen, kan retten undtagelsesvis beslutte i stedet at udsætte sagen, jf. § 360, stk. 6, jf. § 354, stk. 7, f.eks. for at give en længere frist eller for at indkalde til et retsmøde. Om bestemmelsen i § 354, stk. 7, henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.4.

Til nr. 19 (§ 354, stk. 6, sidste pkt.)

Ifølge § 354, stk. 6, sidste pkt., gælder reglerne i den nugældende § 219, stk. 2 og 3, hvorefter domsafsigelsen sker ved at domsslutningen oplæses i et offentligt retsmøde, og hvorefter parter m.v. skal tilsi- ges til domsafsigelsen, ikke i tilfælde, hvor der afsiges udeblivelsesdom, fordi sagsøgte ikke rettidigt har indleveret svarskrift.

Den foreslåede ændring af § 354, stk. 6, er en konsekvens af forslaget til ændring af § 219. Det foreslås, at retten i disse sager ikke behøver at tilkendegive, hvornår dommen afsiges, idet ingen af parterne normalt vil være til stede, når sagen optages til dom, og